

Ympäristöneuvos
Kristiina Niikkonen

VALTIONEUVOSTON ASETUS PORKKALAN LUONNONSUOJELUALUEESTA

1 Tausta

Asiassa on kysymys Uudenmaan maakunnassa sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan, Natura 2000 -verkostoon sekä METSO –Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelmaan kuuluvien, että eräiden muiden valtion luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden perustamisesta Porkkalan luonnonsuojelualueeksi. Porkkalan luonnonsuojelualue perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuksi muuksi luonnonsuojelualueeksi.

Porkkalan luonnonsuojelualue sijaitsee Inkoon kunnan ja Kirkkonummen kaupungin alueella. Luonnonsuojelualan perustamisen valmistelussa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluja on käyty noin 15 eri tilaisuudessa, joissa on kartoitettu mm. maakuntaliiton, Kirkkonummen kunnan, luonnonsuojelu- ja luonnoharrastusjärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä Porkkalan luonnonsuojelualan perustamisesta.

Porkkalan luonnonsuojelualan perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueen suojelun toteuttamista.

Porkkalan luonnonsuojelualan perustamisesta on linjattu myös valtioneuvoston biotalouden ja puhtaiden ratkaisujen ministerityöryhmässä 12.1.2016. Linjauksen mukaisesti Porkkalaan perustetaan luonnonsuojelualue, joka käsittää valtion perustetut suojelalueet ja yleiset vesialueet Natura 2000 -alueella sekä valtion yleisellä vesialueella olevat avomeren matalikot. Ennen tätä Porkkalan luonnonsuojelualan erilaisia rajausvaihtoehtoja oltiin selvitetty Metsähallituksen selvityksessä 10.12.2014 Suomenlahden merikansallispuistojen täydentämistarpeista ja -mahdollisuuksista (Metsähallituksen selvitys MH 6611/2014/06.02.00).

2 Luonnonsuojelualan tarkoitus ja sisältö

Perustettavalla luonnonsuojelualueella toteutetaan osaltaan Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman, Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma METSON ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet. Tarkoituksena on säilyttää alue luonnontilaisena ja turvata sen ekosysteemien luontainen rakenne ja toiminta, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä, sekä ylläpitää alueella esiintyviä luontotyyppejä ja eliöitä.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Luonnonsuojelualue palvelee myös opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Lisäksi se tukee saaristokulttuurin edistämistä, luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten jokamiehenoikeuksien tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännellysti myös metsästystä.

Tällä asetuksella perustetaan Porkkalan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 12 777,4 hehtaaria. Tästä noin 241,4 hehtaaria sijaitsee maa-alueella ja 12 536 hehtaaria yleisellä vesialueella.

3 Alueen luonnonsuojelulliset perusteet

Uudenmaan maakunta kuuluu Porkkalan luonnonsuojelualueen osalta hemiboreaaliin metsäkasvillisuusvyöhykkeeseen ja edustaa rannikkovyöhykettä, Lounais-Suomen sisäsaaristoa ja -ulkosaaristoa sekä Suomenlahden ulkosaaristoa. Alueelle on ominaista eteläisen lajiston runsaus ja lajirikkaus.

Luonnonsuojelualueen perustamisella turvataan valtakunnallisten suojeluohjelmien alueiden ja valtion luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Porkkalan luonnonsuojelualue muodostuu neljästä Natura 2000 -verkostoon kuuluvasta alueesta: Inkoon saaristo (FI0100017), Kirkkonummen saaristo (FI0100026), Kirkkonummen saaristo (FI0100105), Kallbådanin luodot ja vesialue (FI0100089). Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla osilla luonnonsuojelualuetta toimeenpannaan alueiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla. Perustettaviin alueisiin sisältyy muun muassa lintujen suojelulle erittäin tärkeitä levähdysalueita ja pesimäluotoja sekä muita tärkeitä pesimäalueita. Luontodirektiivin liitteen I mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston kannalta perustettava luonnonsuojelualue on tärkeä muun muassa silikaattikallioiden, boreaalisten luonnonmetsien sekä kasvipeitteisten merenrantakallioiden kannalta. Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteina olevat luontotypit ja lajit ilmenevät tarkemmin Natura 2000 -tietokannasta.

Siltä osin kuin perustettava luonnonsuojelualue ei sisälly valtakunnallisiin suojeluohjelmiin, suojellaan se erityisesti monipuolisten vedenalaisten luontoarvojen turvaamiseksi, jotka on inventoitu Vedenalaisen meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelmassa (VELMU -ohjelma).

Porkkalan luonnonsuojelualue koostuu kuudesta eri osa-alueesta, jotka ovat Kirkkonummen merialueen matalikot ulkosaariston yleisellä vesialueella, Träskön ja Söderskärin saaret vesialueineen, Järvön saari Kirkkonummella Porkkalanniemen edustalla, Inkoon puolella sijaitsevat Porsön ja Ryssklobbenin saaret ja niihin liittyvä vesialue siltä osin kuin ne ovat valtion omistuksessa, Telegrafbergetin ja Stormossenin alueet Kirkkonummella mantereella sekä Inkoon merialueen luodot. Vedenalaisen

meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelma, VELMU on täydentänyt tietoja myös läntisen Suomenlahden osalta.

Kirkkonummen merialueen matalikot Porkkalan edustalla muodostavat itä-länsisuunnassa noin 30 km pituisen kapeahkon vyöhykkeen ulkosaaristossa. Se on luonnonsuojelualan suurin yksittäinen alue kattaen noin 93 % koko luonnonsuojelualan pinta-alasta. Alue ei sisälly valtakunnallisiin suojeluohjelmiin. Se on kuitenkin luonnonsuojelun puolesta omaleimainen, ja sen lajistoa määrittää toisaalta merenpohjan geologinen koostumus, suolapitoisuus ja toisaalta saariston avoimuus. Alueen saaristovyöhyke on hyvin kapea, minkä vuoksi alue edustaa merellisiltä luontotyypeiltään ja lajeiltaan pääosin avointa ulkosaaristoa. Alueella esiintyy myös pitkiä ja kapeita sisäsaariston lahtia, mutta tyypillisimpiä luontotyyppisiä alueella ovat ulkosaariston riutat sekä kalliorantaiset ulkosaariston luodot ja saaret.

Porkkalan edustan merialueella pohjanlaatu on geologisesti vaihtelevaa, mikä vaikuttaa suotuisasti myös eri elinympäristöjen ja lajien määrään. Lajiston monimuotoisuus onkin alueella korkeampi muihin lähialueisiin verrattuna. Siellä esiintyy esimerkiksi poikkeuksellisen laaja ja runsas kirjo muun muassa punaleviä, joista muutamat ovat silmälläpidettäviä lajeja. Lisäksi alueen pehmeillä merenpohjilla esiintyy keskeiselle Suomenlahdelle harvinaisia meriajokasesiintymiä. Avoimuutensa ansiosta Porkkalan merialueella tavataan useita ulkosaariston lajeja, joista tärkeimmät ovat muille lajeille elinympäristöjä, suojaa ja ravintoa tarjoavia ns. avainlajeja. Näitä ovat muun muassa sinisimpukka, rakkohauru ja useat muut levät.

Alueella esiintyy vedenalaisia riuttoja koko Suomenlahden mittakaavassa poikkeuksellisen kirjavana, pienialaisesti vaihtelevana ja monen maalajin muodostama mosaikkina, jolla esiintyy sekä kallio- että kivikkorannoille tyypillistä lajistoa. Lisäksi ulkosaariston luodot ja saaret ovat alueelle ominaisia. Suomenlahden runsaasta ravinnekuormasta huolimatta molemmat luontotyypit ovat alueella poikkeuksellisen hyväkuntoisia, vaikka merkkejä rehevöitymisen vaikutuksista on jo paikoin havaittavissa.

Porkkalan luonnonsuojelualue sijaitsee lintujen keväisten ja syksyisten päämuuttoreittien varrella, ja se on erityisen tärkeä monen vesilintulajin levähdysalueena. Merialueen matalikot ovat nykyisin yksi tärkeimmistä allien levähdysalueista Suomessa. Syksyllä allien määrät saattavat ylittää jopa sataan tuhanteen yksilöön suurimpien partien sisältäen kymmeniä tuhansia yksilöitä.

Porkkalan edustan merialue on tärkeä myös harmaahylkeiden suojelun kannalta, ja sillä on useita hylkeiden suosimia lepäilyluotoja, ja harmaahylkeitä tavataan alueella säännöllisesti. Erityisesti Porkkalan edustan merialueella sijaitsevat Söderskärs Söderbådanin ja Sankbådanin alueet yhdessä jo perustetun Kallbådanin hylkeidensuojelualan kanssa muodostavat merkittävän kokonaisuuden hylkeiden suojelun näkökulmasta.

Perustettavan luonnonsuojelualan toinen osa-alue pitää sisällään Natura 2000 -verkostoon kuuluvat Träskön ja Söderskärin saaret vesialueineen, jotka muodostavat nykyisellään aiemmin perustetun Porkkalan saariston luonnonsuojelualan. Träskön saarella on luonnonmetsiä ja kalliorantoja, jotka ovat myös maisemallisesti arvokkaita. Saarta ympäröivä vedenlainen luonto on monimuotoista, ja sen pohjatyypien

vaihtelu edustaa hienoa, oppikirjamaista esimerkkiä Itämeren yleisimpien vedenalaisten luontotyyppien esiintymisestä rannan avoimuuden mukaan. Saaren rantavyöhykkeessä esiintyy niin kallio-, kivikko-, sora- kuin hiekkapohjienkin lajistoa. Rantavyöhykkeen kartoituksissa on löydetty myös poikkeuksellisen hyväkuntoisia silmälläpidettäväksi todetun meriajokkaan laikuttaisia esiintymiä.

Kolmas perustettavan luonnonsuojelualueen osa-alue on Järvön saari Porkkalan edustalla. Se on luonnontilaltaan edustava metsien ja soiden laikuttama saari. Neljäs osa-alue on Inkoon merialueella sijaitseva Porsön saari, jolla esiintyy vanhoja luonnonmetsiä, lehtoja, rantaniittyjä sekä kalkkivaikutteisia perinnemaisemia. Järvö ja Porsö eivät sisälly Natura 2000 -verkostoon, ja ne ovat siirtyneet Metsähallituksen hallintaan puolustusvoimilta.

Porkkalan luonnonsuojelualueen viides osa-alue, mantereella sijaitsevat osat, ovat pääosin metsien ja kallioiden peittämiä. Porkkalan-niemellä sijaitsevalla Natura 2000 -verkostoon sisältyvällä Telegrafbergetillä esiintyy perustettavan luonnonsuojelualueen vanhimmat metsät, ja siellä on lisäksi edustavia ranta- ja silikaattikallioita. Sen rantavyöhykkeestä on tehty silmälläpidettäviin lajeihin kuuluvan samettipunalevän lajihavainto. Telegrafbergetin pohjoisosan korpialue on sammalten kannalta erittäin arvokas elinympäristö, ja siellä sijaitsee runsas ja elinvoimainen uhanalaisuusarvioinnissa vaarantuneeksi luokitellun korpahohtosammalen esiintymä. Alueella esiintyy lisäksi silmälläpidettäväksi luokiteltua lepikkolaakasammalta. Telegrafbergetillä sijaitsee myös liito-oravareviiri. Porkkalanniemellä sijaitsee lisäksi Natura 2000 -verkoston ulkopuolinen Stormossenin alue, jolla esiintyy soiden lisäksi myös luonnonmetsiä, kulutukselta säästyneitä silikaattikallioita ja pienialainen lehto.

Kuudentena osa-alueena Porkkalan luonnonsuojelualueeseen sisältyvät Inkoon puoleisen merialueen luodot, jotka ovat merkittäviä erityisesti monipuolisen saaristolinnustonsa puolesta. Uudenmaan itäisin merikihupari on asettunut luodoille, ja lisäksi niillä pesii muun muassa riskilöitä, merihanhia ja karikukkoja. Luodot sisältyvät Natura 2000 -verkostoon sekä luonto- että lintudirektiivin mukaisina alueina. Inkoon luotoja on osoitettu luonnonsuojelualueilla toteutettaviksi luonnonsuojelualueiksi myös Inkoon ulkosaariston yleiskaavassa.

Perustettava Porkkalan luonnonsuojelualue täydentää yhdessä muiden merellisten suojelualueiden, kuten Tammisaaren saariston kansallispuiston, hylkeidensuojelualueiden ja Uudellemaalle valtioneuvoston asetuksella perustettavien Pernajan saariston, Söderskärin ja Långörenin saariston ja Segelskärin ulkoluotojen luonnonsuojelualueen kanssa Uudellamaalla ja koko Suomenlahdella olevaa merellisten eliöyhteisöjen ja saaristolinnuston suojelua ja luonnonsuojelualueiden verkostoa.

Merellisillä suojelualueilla ylläpidetään laajaa vedenalaisen meriluonnon kirjoa, johon kuuluu sekä avomeren että ulko-, väli- ja sisäsaariston elinympäristöjä ja lajeja. Alueet muodostavat kokonaisuuksia, joihin sisältyy erittäin merkittäviä lintujen pesimä- ja levähdysalueita, harmaahylkeen suojelun kannalta tärkeitä alueita sekä vedenalaisen luonnon kannalta arvokkaita ja edustavia luontotyyppisiä ja elinympäristöjä. Useat alueilla levähtävistä ja pesivistä lintulajeista on luokiteltu uhanalaisiksi tai

ne ovat sellaisia EU:n lintudirektiivin lajeja, joiden levähdys- ja pesimäalueiden suojelussa Suomella on erityisen merkittävä vastuu.

Alue täyttää luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualueen perustamiseksi. Tarkempi erittely suojelualueen kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee muistion liitetaulukosta 1.

4 Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

4.1 Luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset ja niiden poikkeukset

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat alueet ovat lain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulevat pääsääntöisesti voimaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13–15 §:ssä säädetty rauhoitusmääräykset. Asetukseen otettaisiin tätä koskeva viittaussäännös.

Luonnonsuojelulain 13 §:ssä säädetään luonnonsuojelualueilla kielletyistä toimista. Alueella olisi sen mukaan kiellettyä soveltuvin osin: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivoskivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, sekä 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölaajien säilymiseen.

Lain 14 § sisältää poikkeukset 13 §:ssä kielletyistä toimista. Alueella sallittua olisi soveltuvin osin: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perineluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastuslain (379/2015) 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukainen kalastaminen, 6) poronhoitolain mukainen poronhoito, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden, vesistön kulkuväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saataisiin tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Luonnonsuojelulain 17 a §:n 4 momentin mukaan yleisillä vesialueilla sijaitsevilla muilla luonnonsuojelualueilla sovelletaan kalastuslain 8 §:n 1 momentissa säädettyä. Kalastuslain 8 §:n 1 momentti mahdollistaa Suomen talousvyöhykkeellä ja yleisillä vesialueilla meressä vapaa-ajan kalastuksen jokaiselle kalastonhoitomaksun suorittaneelle sekä jokaiselle alle 18-vuotiaalle ja 65 vuotta täyttäneelle Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle. Lisäksi se mahdollistaa kaupallisen kalastuksen harjoittamisen Suomeen rekisteröidyillä kaupallisille kalastajille.

Yleisille vesialueille tällä asetuksella perustettavaa luonnonsuojelualuetta ei muodostettaisi kiinteistötoimituksessa suojelualuekiinteistöksi, vaan sille tehtäisiin kiinteistörekisteriin käyttöoikeusmerkintä, ja siitä muodostettaisiin käyttöoikeusyksikkö. Alue säilyisi näin ollen yleisenä vesialueena luonnonsuojelualan perustamisesta huolimatta. Luonnonsuojelulain esitöiden (HE 99/2009) mukaan yleisille vesialueille perustettavilla luonnonsuojelualueilla ei lähtökohtaisesti ole tarpeen rajoittaa kalastusta. Niillä olisivat voimassa kalastuslain muutkin meressä olevia yleisiä vesialueita koskevat säännökset, kuitenkin ottaen huomioon luonnonsuojelualueiden perustamisasetuksessa säädetyt liikkumista ja maihinnousua koskevat kiellot. Luonnonsuojelualan perustaminen ei tällä alueella asettaisi estettä kalastuslain 8 §:n 3 momentin mukaiselle lohen tai taimenen pyyntipaikan vuokraamiselle. Yleisen vesialueen rajat on merkitty luonnonsuojelualuetta koskeviin liitekarttoihin.

4.2 Luvanvaraiset poikkeukset rauhoitusmääräyksistä

Luonnonsuojelulain 15 §:ään sisältyvät luvanvaraiset poikkeukset 13 §:n rauhoitusmääräyksistä. Metsähallitus voi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien tai haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukaiseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muidenkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelualan ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla, 6) poronhoitoon liittyvien rakennusten ja rakennelmien rakentamisen, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Lisäksi Metsähallitus voi suojelualan haltijaviranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

Asetuksen valmistelun yhteydessä maakunnallisten ja paikallisten tahojen kanssa käydyissä keskusteluissa ovat nousseet esiin erityisesti metsästyksen liittyvät kysymykset. Metsähallitus on vuokrannut luonnonsuojelualan perustamista varten valtiolle hankittuja alueita pääosin hirvieläinten ja pienriistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia on tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelualuetta koskevia säännöksiä. Suojelualan perustaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että alueen käyttö metsästyksen kokonaan estyisi. Asetukseen otettaisiin voimaantuloa koskevaan 5 §:ään siirtymäsäännös, jonka mukaan olemassa olevien sopimusten mukainen metsästyksen voi jatkua rauhoitusmääräysten estämättä xx.xx.20xx saakka. Tällä pyritään varaamaan riittävä aika metsästyvuokrasopimusten uusimiselle.

Edellä mainitun lisäksi yleisellä vesialueella sijaitsevalla osalla perustettavaa luonnonsuojelualuetta on ollut voimassa metsästyslain (615/1993) 7 §:n mukainen vapaan metsästyksen alue.

Lain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia haitallisten vieraslajien yksilöiden vähentämisen. Siten valkohäntäkauriin, minkin, supikoiran ja muidenkin vieraslajien metsästyksen oikeuttavia vuokrasopimuksia voitaisiin alueella jatkaa sen jälkeen, kun suojelualueen haltijaviranomainen on tehnyt näiden lajien metsästyksen sallimista koskevan päätöksen.

Luvanvaraiset poikkeukset voivat lain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti liittyä myös muunkin liian runsaslukaiseksi tai muutoin vahingolliseksi käyneen lajin yksilöiden vähentämiseen tai 3 kohdan mukaisesti suojelualueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai taloudellisen vahinkouhan torjumiseksi tarpeelliseen pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamiseen.

Perustettavalla luonnonsuojelualueella olevia alueita on vuokrattu myös kalastuskäyttöön. Siltä osin kuin perustettava luonnonsuojelualue ei sijaitse yleisellä vesialueella, vaatisi kalastuslain 7 §:n mukaisia yleiskalastusoikeuksia laajempi kalastus suojelualueen haltijaviranomaisena toimivan Metsähallituksen luontopalvelujen antaman 15 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisen poikkeusluvan. Poikkeuslupa voitaisiin lain edellytysten täytyessä myöntää määrääjäksi koskemaan tiettyä aluetta. Kun Metsähallituksen luontopalveluiden myöntämä poikkeuslupa olisi astunut voimaan, voitaisiin kyseiselle alueelle myöntää Metsähallituksen eräpalvelujen tarjoamia kaupallisia ammattikalastuslupia, pyydyslupia ja vapalupia tai tehdä niitä koskevia kalastusvuokrasopimuksia siinä laajuudessa, kuin luontopalveluiden poikkeuslupa kalastuksen mahdollistaa.

Luonnonsuojelulaki tai tämä asetus eivät rajoittaisi sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Tällä tarkoitetaan muun muassa olemassa olevia tieoikeuksia, joiden käyttöä voidaan jatkaa myös luonnonsuojelualueen perustamisen jälkeen.

Perustettavalla luonnonsuojelualueella sijaitsevalla Porsön saarella on vuokrattu alue vapaa-ajankäyttöön määräaikaikaisella maanvuokrasopimuksella. Vuokra-alue on pinta-alaltaan pieni, ja sillä sijaitsee vuokralaisen omistuksessa olevia rakennuksia. Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaisesti suojelualueiden perustamisasetus ei rajoittaisi ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa syntyneen vuokraoikeuden käyttämistä. Metsähallitus voisi lain 15 §:n 1 momentin 9 kohdan nojalla sallia rakennusten kunnostamistoimenpiteitä, mutta uusien rakennusten rakentaminen ei olisi mahdollista. Näiden vuokrasopimusten uusimisille ei olisi luonnonsuojelualueiden perustamisen jälkeen rauhoitusmääräysten puitteissa edellytyksiä.

Lisäksi Porkkalaniemellä ja Järvön saarella on vuokrattu alueita yleisiä virkistysalueita ylläpitävälle yhdistykselle. Luonnonsuojelualueilla olisi mahdollista luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti rakentaa, entistää ja kunnostaa yleisön retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisia rakennuksia, rakennelmia ja polkuja.

4.3 Valtioneuvoston asetuksella säädettävät poikkeukset rauhoitusmääräyksiin

Valtioneuvoston asetuksella on muilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:ssä säädetyin tietyin edellytyksin mahdollisuus säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat koskea metsästyksen sallimista, kalastuksen rajoittamista, puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoimintaa, lentotoiminnan ja merenkulun turvalaitteiden sijoittamista ja kunnossapitoa sekä tien, johdon ja kaapelin rakentamista, ojan kaivamista, vesikulkuväylän ruoppaamista tai muun vastaavan toimenpiteen sallimista.

Metsästyksen osalta luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momentissa säädetään, että muissa kuin metsästyslain 8 §:n tarkoittamissa kunnissa sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella on kiellettyä pyydystä, tappaa tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärangkaisia eläimiä. Valtioneuvosto voi kyseisen momentin nojalla kuitenkin säätää metsästyksen sallimisesta muulla luonnonsuojelualueella, jos metsästys ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle. Säännökset voivat olla ajallisesti tai alueellisesti rajoitettuja tai kohdistua tiettyyn eläinlajiin.

Tämän asetuksenantovaltuuden mukaista valtioneuvostolle kuuluvaa harkintavaltaa käytettäessä on syytä kiinnittää huomiota valtiosääntöoikeudelliseen vaatimukseen siitä, että pääsääntöisesti yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään lain tasolla. Tästä poiketen asetuksenantovaltuuksia on kuitenkin pidetty eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä mahdollisina vähäisten poikkeusten säätämiseksi asetuksella, kun asetuksenantovaltuuteen liittyy sitä rajaavia ja ohjaavia säännöksiä.

Kyseistä lain 17 a §:n 3 momentin valtuussäännöstä koskeneessa perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 17/2010 vp) todetaan, että kyseinen valtuussäännös on voitu ottaa lakiin alueiden erilaisuudesta johtuvien paikallisten erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi. Samaa säännöstä koskevasta ympäristövaliokunnan mietinnöstä (YmVM 11/2010 vp) ilmenee, että metsästys on näillä alueilla kyseisen momentin ensimmäisestä virkkeestä johtuen pääsääntöisesti kiellettyä. Tapauskohtaisella harkinnalla on kuitenkin mahdollista säätää aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat olla ajallisesti, alueellisesti tai lajikohtaisesti rajattuja.

4.4 Metsästystä koskevat asetuksella säädettävät poikkeukset

Edellä esitetyn perusteella on metsästystä koskevien vähäisten, tapauskohtaisesti perusteltujen poikkeusten sallimista pidettävä valtioneuvoston harkintavallan puitteissa mahdollisena, mutta laissa olevaa pääsääntöä ei ole perustuslaki huomioon ottaen hyväksyttävää muuttaa asetuksilla käytännössä metsästyksen sallivaksi. Metsästyksen sallivat aluekohtaiset poikkeukset on myös rajattava siten, ettei niiden mukaisesta metsästyksestä aiheudu haittaa alueen muulle käytölle tai alueen perustamistarkoituksen vaarantumista.

Ympäristövaliokunnan mietinnössä (YmVM 11/2010 vp) todetaan eteläisen Suomen luonnonsuojelualueilla olevan pienialaisina ja asutuskeskusten läheisyydessä sijaitsevina useimmiten huomattavaa merkitystä ulkoilun ja virkistyskäytön kannalta, minkä seurauksena näillä alueilla on tarve säädellä metsästystä tarkemmin kuin Pohjois-Suomen vastaavilla alueilla. Metsästyksen sallittavuutta harkittaessa tulee mietinnön mukaan ottaa huomioon luonnonsuojelualan perustamistarkoituksessa mainitut luonnonarvot, jokamiehenoikeudet, virkistyskäytön määrä sekä suojelualan koko.

Metsästyksen sallittavuutta lisäävinä tekijöinä nähdään puolestaan luonnonsuojelualueen laajuus ja syrjäinen sijainti sekä pieni virkistyskäyttöpaine.

Uudenmaan maakunnan luonnonsuojelualueiden valmistelun alkuvaiheessa alueilla pidetyissä kuulemistilaisuuksissa sekä saaduissa lausunnoissa on korostunut metsästyksen merkitys tärkeänä luonnon virkistyskäyttömuotona sekä liikennevahinkojen, maa- ja metsätalousvahinkojen ja kalataloudelle aiheutuvien vahinkojen ehkäisijänä. Metsästettävistä lajeista esille nousivat erityisesti villisika, hirvieläimet ja pienpedot maa-alueilla sekä merilinnut ja harmaahylkeet merialueilla.

Villisian metsästys

Villisika on kuulemistilaisuuksista sekä lausunnoista saatujen tietojen mukaan leviämässä itäiseltä Uudeltamaalta kohti länttä. Se aiheuttaa vahinkoja maa- ja metsätaloudelle sekä lisää afrikkalaisen sikaruton leviämisuuhkaa. Villisika on tulokaslaji, eikä se kuulu luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan soveltamisalaan niin, että luonnonsuojelualueen hallinnasta vastaava viranomainen voisi myöntää poikkeuksia vähentää sen yksilöiden lukumäärää. Villisian metsästyksen laaja salliminen Porkkalan luonnonsuojelualueella on näin ollen perusteltua.

Edellä mainittujen riskien hillitsemiseksi sallittaisiin Porkkalan luonnonsuojelualueella villisian metsästys asetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti. Vaikka villisian metsästyksen salliminen on edellä käsitelty perusteltua, tulee kaikessa metsästyksen sallimisessa huomioida lain esitöissä korostettu tarve turvata luonnonsuojelualueiden muun virkistyskäytön häiriöttömyys. Jotta alueiden virkistyskäytölle ja mahdolliselle linnustolle aiheutuisi villisian metsästyksen sallimisesta mahdollisimman vähän häiriötä, sallittaisiin villisian metsästys aikavälillä 1.11.–31.3.

Hirvenmetsästys

Pääosa Porkkalan luonnonsuojelualueesta sijaitsee merialueella. Maa-alueella sijaitsevalla osalla on huomattavaa merkitystä virkistyskäytön kannalta. Alueella ei ole perusteltua sallia hirvenmetsästystä suoraan perustamisasetuksella.

Hirvenajo ja haitallisena vieraslajina pidettävän valkohäntäkauriin metsästys voisivat kuitenkin tälläkin alueella jatkua lain 15 §:n edellytysten täytyessä Metsähallituksen luvalla. Edellytysten täytyessä voitaisiin myös hirvenmetsästys sallia Metsähallituksen luvalla suojelualueen ulkopuolelle kohdistuvien uhkien perusteella.

Metsästys yleisillä vesialueilla

Luonnonsuojelualueiden valmistelun kuulemistilaisuuksissa ja lausunnoissa on tuotu voimakkaasti esille se, että yleisellä vesialueella harjoitetulla metsästyslain (615/1993) 7 §:n mukaisella metsästyksellä on suuri merkitys niin kalastuselinkeinoon kuin saaristokulttuurin ja maata omistamattomien metsästäjien harrastusmahdollisuuksien ylläpitämisessä. Porkkalan luonnonsuojelualueesta valtaosa, noin 11 840 hehtaaria, sijaitsee yleisellä vesialueella, ja se on tähän saakka ollut metsästyslain 7 §:n mukaista aluetta, joilla jokaisella Suomessa pysyvästi asuvalla on ollut oikeus metsästä.

Nämä laajat vesialueet sijaitsevat kaukana muusta asutuksesta, eikä niillä ole syksyisin suurta virkistyskäyttöpainetta. Luonnonsuojelualan perustamisen valmistelussa onkin katsottu, että näillä alueilla voitaisiin sallia metsästystä muita eteläisen Suomen alueita laajemmin, ottaen kuitenkin huomioon se, että niiden sisältyminen Natura 2000 -verkostoon luontodirektiivin mukaisina erityisten suojelutoimien alueina ja lintudirektiivin mukaisina erityisinä suojelualueina asettaa metsästyksen sallimiselle omat rajoituksensa.

Luonnonsuojelualueelle sallittavaa metsästystä rajoittaisivat jäljempänä kohdassa 4.5 käsiteltävät erälle luonnonsuojelualan osille asetettavat mairinnousu- ja liikku-
misrajoitukset.

Minkin ja supikoiran metsästys

Porkkalan luonnonsuojelualan yleisillä vesialueilla sijaitsevilla osilla, niiden saarilla ja luodoilla sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa minkin ja supikoiran metsästys. Minkin ja supikoiran metsästyksellä edistetään osaltaan linnuston suojelua.

Metsästystä ei ole linnustonsuojelu ja alueiden muu virkistyskäyttö huomioiden tarkoituksenmukaista sallia ympärivuotisesti, vaan se rajattaisiin sallitaksi lintujen pesimäajan ja vilkkaan muun virkistyskäytön ajan ulkopuolelle. Käytäntöjen yhtenäisyyden sekä asetuksen selvyuden vuoksi minkin ja supikoiran metsästys sallittaisiin kaikilla edellä mainituilla alueilla alkaen 10.9., jolloin yleisille vesialueille jo aiemmin perustettujen luonnonsuojelualan metsästys on säädetty alkamaan, sekä päätty-
mään 31.3, jonka jälkeen metsästys voisi aiheuttaa häiriötä lintujen pesinnälle ja alueiden muulle virkistyskäytölle.

Minkki ja supikoira kuuluvat myös haitallisiin vieraslajeihin, joiden metsästäminen muillakin osilla luonnonsuojelualuetta voidaan sallia Metsähallituksen lain 15 §:n mukaisesti myöntämällä luvalla.

Harmaahylkeen metsästys

Porkkalan luonnonsuojelualan yleisellä vesialueella tähän saakka harjoitetulla harmaahylkeen metsästyksellä on ilmoitettu olevan suuri merkitys kalastuselinkeinon ja saaristokulttuurin säilyttämisen kannalta. Kun yleisellä vesialueella voitaisiin edellä käsitellyllä tavalla sallia metsästys muita luonnonsuojelualan alueita laajemmin, on sillä perusteltua jatkossakin sallia harmaahylkeen metsästys siltä osin kuin se ei ole harmaahylkeen suojelulle erityisen merkityksellinen. Luonnonvarakeskuksen hyljepaikkatietokannasta saatujen tietojen mukaan Porkkalan luonnonsuojelualan alueella sijaitsevat asetuksen liitekarttaan 4 merkityt Söderskärs Söderbådanin ja Sankbådanin alueet ovat harmaahylkeen suojelun kannalta merkittäviä, eikä harmaahylkeen metsästystä voitaisi niillä sallia. Harmaahylkeen metsästys sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaisesti luonnonsuojelualan yleisillä vesialueilla sijaitsevilla osilla lukuun ottamatta edellä mainittuja Söderskärs Söderbådanin ja Sankbådanin alueita.

Käytäntöjen yhtenäisyyden sekä asetuksen selkeyden vuoksi harmaahylkeen metsästys sallittaisiin alkaen 10.9., jolloin yleisille vesialueille jo aiemmin perustettujen luonnonsuojelualan metsästys on säädetty alkamaan. Metsästys säädettäisiin

päättymään voimassa olevan metsästyslainsäädännön mukaisesti 31.12. Harmaahylkeen kevätkaudella tapahtuvaa metsästystä ei näillä alueilla voitaisi sallia keväälle ajoittuvan linnuston pesinnän sekä harmaahylkeen karvanvaihdon turvaamiseksi.

Edellä mainittujen poikkeusten lisäksi harmaahylkeen metsästys voitaisiin sallia muillakin osilla Porkkalan luonnonsuojelualuetta luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisella Metsähallituksen luontopalvelujen myöntämällä poikkeusluvalla, mikäli harmaahylje suojelun alueen ulkopuolella aiheuttaa ilmeisen uhan omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta.

Allin, haahkan, sinisorsan ja telkän metsästys

Porkkalan luonnonsuojelun alueen yleiselle vesialueelle sijoittuvat osat ovat saadun palautteen perusteella erittäin tärkeitä myös merilinnustuksen kannalta. Inkoon puolisot luodot sisältyvät Natura 2000 -verkostoon lintudirektiivin mukaisina erityisinä suojelun alueina ja niillä on tärkeitä lintujen pesimäalueita sekä muutonaikaisia levähdysalueita. Valtioneuvoston Natura 2000 -verkoston Suomen ehdotuksen hyväksymisestä 20.8.1998 tekemän päätöksen mukaan linnuston suojelun alueilla ei ole suoranaisesti tarvetta rajoittaa lintujen metsästystä aiemmasta, sillä syksyinen vesilintujen metsästys tapahtuu pesimäajan ulkopuolella, ja koska metsästyslilla voidaan rajoittaa ja ohjata metsästystä kestävästi.

Luonnonsuojelun alueen perustamisasetuksella pyritään sovittamaan yhteen kestävä metsästyskäyttö ja suojelun arvojen turvaaminen yleisille vesialueille perustettavilla luonnonsuojelun alueilla. Alueita ei ole tarkoituksenmukaista rajata kokonaan metsästyksen ulkopuolelle, mutta niillä on tarve turvata linnuston pesimäaikainen rauha. Allin, haahkan, sinisorsan ja telkän metsästys sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaisesti luonnonsuojelun alueen yleisellä vesialueella sijaitsevilla osilla. Käytäntöjen yhtenäisyyden sekä asetuksen selvyuden vuoksi metsästys sallittaisiin 10.9.–31.12., jolloin yleisille vesialueille jo aiemmin perustettujen luonnonsuojelun alueiden metsästys on säädetty sallitaksi.

4.5 Muita toimia koskevat asetuksella säädettävät poikkeukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan 17 a §:n 5 momentin nojalla säätää mm. ojan kaivamisen, tien rakentamisen tai muun vastaavan toimenpiteen sekä puolustusvoimien harjoitustoiminnan sallimisesta alueella, jos toimenpiteet eivät vaaranna alueen perustamistarkoitusta.

Puolustusvoimilla on käyttöoikeus Porkkalan luonnonsuojelun alueella sijaitsevalla Järvön saarella. Lisäksi Porkkalan merialueella oleva matalikkoalue toimii maalialueena Puolustusvoimien harjoittelussa. Asetuksella sallittaisiin näillä alueilla puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminta ja niiden kehittäminen 3 §:n 2 momentin 6 kohdassa.

4.6 Liikkumisen rajoittaminen

Luonnonsuojelulain 18 §:n 2 momentin nojalla voidaan rajoittaa luonnonsuojelualueella liikkumista joko perustamissädökseen tai lain 20 §:n nojalla annettavaan järjestyssääntöön otettavalla määräyksellä, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sellaista vaatii.

Perustettavalla luonnonsuojelualueella on alueita, joille on linnuston säilymiseksi tarvetta säätää liikkumis- ja mairinnousukieltoja. Liikkumisrajoitus ei estä alueen hoidon, tutkimuksen kannalta välttämättömien toimenpiteiden suorittamista alueilla. Näiden toimenpiteiden suorittamisessa tulee aina huomioida se, että alueen perustamistarkoitusta ei vaaranneta.

Porkkalan merialueella sijaitseville liitekarttaan 2 merkityille Kanskogbrotten ja Bergstadsbrotten nimisille kareille ja niitä ympäröiville vesialueille 350 metrin säteellä kareista (asetuksen 4 §:n 1 momentin 1 kohta) kielletään liikkuminen ja mairinnousu sulan veden aikaan linnustonsuojelullisista syistä. Alue on perustettu luonnonsuojelualueeksi 15.5.1970 annetulla asetuksella eräiden erityisten luonnonsuojelualueiden muodostamisesta (339 /1970), ja sama liikkumisrajoitus on asetettu alueelle jo vuoden 1970 perustamisasetuksessa.

Inkoon saaristossa sijaitseville Sadelnin, Lillsadelnin ja Hästenin luodoille (asetuksen 4 §:n 1 momentin 2 kohta) asetetaan alueen linnuston pesimäaikaisen rauhan turvaava liikkumis- ja mairinnousukielto 1.4.–31.7. Näillä alueilla on monipuolinen pesimälinnusto erityisesti Sadelnin riskilä- ja lapintiira- sekä Hästenin lapintiirakolonian osalta.

4.7 Alueiden hoidon ja käytön tavoitteet

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttäminen luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Pääosalla Porkkalan luonnonsuojelualueesta tämä on riittävä toimenpide suojeluarvojen turvaamiseksi. Alueella on kuitenkin tarvetta ehkäistä umpeenkasvua ja torjua aktiivisesti vieraslajeja.

5 Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Luonnonsuojelualueeksi perustettavat alueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa, eikä suojelualueen perustaminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Suojelualueen osalta toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Rannikon luontopalvelut.

Uuden luonnonsuojelualueen perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia hallinto- ja hoitokuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, alueiden merkinnän ja luonnonsuojelullisten perusselvitysten aiheuttamat kustannukset, jotka olisivat arviolta noin 39 000 euroa. Opastuksen ja virkistyskäytön rakenteiden rakentamisen kustannukset ovat arviolta noin 160 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden

kulujen arvioidaan olevan noin 6 000 euroa vuodessa. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa.

Alueita koskevia metsästysvuokrasopimuksia koskevat muutokset asetusta vastaavaksi aiheuttavat Metsähallituksessa hallinnollisia toimenpiteitä, mitä varten asetukseen on otettu siirtymäaika asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta x.x.20xx saakka.

6 Kuuleminen ja lausunnot

Asetusluonnoksesta on pyydetty lausunnot keskeisiltä ministeriöiltä, viranomaisilta ja järjestöiltä.

7 Olemassa olevien suojelualueiden säädösten lakkauttaminen

Tilanteissa, joissa uusi suojelualue perustetaan jo olemassa olevan luonnonsuojelualueen läheisyyteen, on perusteltua muodostaa suojelualueista yhtenäinen kokonaisuus ja lakkauttaa vanha säädös.

Tällä asetuksella lakkautetaan 15.5.1970 eräiden erityisten luonnonsuojelualueiden muodostamisesta annetulla asetuksella (339/1970) perustettu luonnonsuojelualue kumoamalla kyseisen asetuksen 1 §:n 3 kohta.

Lisäksi tällä asetuksella lakkautetaan 17.3.1995 Porkkalan saariston luonnonsuojelualueesta annetulla asetuksella (379/1995) perustettu Porkkalan saariston luonnonsuojelualue Kirkkonummella kumoamalla kyseinen asetus.

Kyseiset luonnonsuojelualueet perustetaan tällä asetuksella uudelleen, ja ne tulevat osaksi perustettavaa Porkkalan luonnonsuojelualueutta, jolloin niiden rauhoitusmääräykset tulevat vastaamaan nykyisen luonnonsuojelulain järjestelmään.

8 Voimaantulo

Asetuksen ehdotetaan tulemaan voimaan päivänä kuuta 2018.

Voimaantuloa koskevan 5 §:n 3 momenttiin sisältyy siirtymäsäännös, jonka nojalla nykyisten metsästysvuokrasopimusten mukainen metsästys voi alueilla jatkua xx-xx-2019 saakka.

Taulukko 1. Porkkalan luonnonsuojelualueen pinta-ala ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta-ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 verkosto		Kansallinen suojeluohjelma- tai päätös	Natura 2000 pinta-ala, ha	Ohjelma tai METSO pinta-ala, ha	Muu pinta-ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
Porkkalan LSA	12764,1	241,8	12522,3	FI0100017	SPA/SAC	RSO010001 Porkkalan rannikko	6,9	1058,9	10996,3
				Inkoon saaristo			656,5		
				FI0100026	SCI		1693,5		
				Kirkkonummen saaristo			13,95		
				FI0100105	SPA		Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä
				Kirkkonummen saaristo			1714,3	1058,9	10996,3
				FI0100089	SAC				
				Kallbådanin luodot ja vesi-alue					

Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisten suojeluohjelmien tai METSO-ohjelman toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Porkkalan LSA	<p>Porkkalan edustan matalikot (10 673 ha) on päätetty sisällyttää Porkkalan luonnonsuojelualueeseen valtioneuvoston biotalouden ja puhtaisten ratkaisujen ministerityöryhmän päätöksellä 12.1.2016.</p> <p>Porsön saaret (210,9 ha) on puolustusvoimien käytöstä poistunutta aluetta, joka on varattu suojelutarkoituksiin Metsähallituksen omalla päätöksellä.</p> <p>Stormossenin suo (22,4 ha) Porkkalassa on Kirkkonummen saariston ja rannikon alueiden osayleiskaavassa varattu suojelutarkoituksiin.</p>
---------------	--

Käytetyt lyhenteet:

LSA = luonnonsuojelualue

RSO = rantojensuojeluohjelma

METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma

SAC = Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue (luontodirektiivin mukainen)

SPA = Euroopan yhteisön erityinen suojelualue (lintudirektiivin mukainen)

SCI = Euroopan yhteisön tärkeä alue (luontodirektiivin mukainen)